

VHMnyt

Nr. 47 | September 2019

Håndarbejde fra VHM | En Ølhund! | Har du skeletter i skabet?
Ny kildepakke om forsyningsvæsnen | Sogne- og byråds forhandlingsprotokoller
En rejse i Knuth Bechers fodspor | Et par økser fra ertebøllekulturen

3 Håndarbejde fra VHM

af Jens-Christian Hansen

5 En Ølhund!

af Mogens Thøgersen

7 Har du skeletter i skabet?

af Sidsel Wählin

8 Ny kildepakke om forsyningsvæsnet

af Bjørn Ask Olesen

10 Sogne- og byråds forhandlingsprotokoller

af Jesper Helbo

12 En rejse i Knuth Beckers fodspor

af Sofie Schou Mølgaard

14 Et par økser fra ertebøllekulturen

af Morten Larsen

Ansvarshavende og layout:

Kim Larsen (kls@vhm.dk)

VHMnyt

Vendsyssel Historiske Museum
Museumsgade 3, 9800 Hjørring
Tlf.: 96 24 10 50 | ISSN: 1982-1380

VHMnyt udgives af Vendsyssel Historiske Museum og udkommer 3 gange årligt. Indlæg til næste nummer af VHMnyt skal være redaktionen i hænde senest den **1. november 2019** og indsendes via e-mail som word-dokument til kls@vhm.dk. Billeder vedhæftes separat. Ved indsendelse af materiale til VHMnyt overlader man alle rettigheder til bladet. VHMnyt forbeholder sig ret til vederlagsfrit at bruge fremsendt materiale i såvel trykt som elektronisk medie.

Forside: "Brygger Worm som Niels Ebbesen", fotograferet af Brandt i 1887. Fra artiklen på side 5.

Et kulturhistorisk museum er uægtelig en "blandet landhandel": Der arbejdes med mange aspekter af vores fælles, lokale historie, og der arbejdes i et langt tidsperspektiv. Det afspejles ikke mindst i denne udgave af VHMnyt: Der er både artikler om tilgængeliggørelsen af kommunens gamle sognerådsprotokoller, om forfatteren Knuth Becker, om håndarbejde på museum, brygger Worms hund og meget mere. Alt sammen er det med til at gøre os klogere på vores fortid. Klogere kan man også blive, hvis man dykker ned i kalenderen for efteråret 2019. Når efterårsmørket lige så stille sænker sig, kan man blive klogere på sin egen families historie gennem slægtsforskningsarrangementerne, man kan nyde efterårets smukke farver og frugterne fra naturen gennem museets mange naturture og hygge sig med familie og bekendte til den lange række af hyggelige familiearrangementer, strikkecafeer, bjeskarrangementer og alt det andet, som VHM har planlagt for de kommende måneder. God fornøjelse med det hele - Vi glæder os til at se jer!

- Anne Dorthe Holm, museumsdirektør

Håndarbejde fra Vendsyssel Historiske Museum

I Vendsyssel Historiske Museums samlinger er der mange fine tekstiler. En del af dem er smukke håndarbejder, der fortæller om, hvordan man klædte sig til hverdag og fest i gamle dage.

På landet var det skik og brug, at man selv fremstillede sit tøj. Husmoderen sad således sjældent med ledige hænder, men strikkede tøj til husstanden.

I udstillingen har vi valgt nogle typiske tekstiler fra samlingen, der er blevet nyfortolket i samarbejde med strikdesigneren Marianne Isager. Udstillingen præsenterer således både det oprindelige håndarbejde og den moderne fortolkning sammen med en række smukke, tidstypiske genstande, der er blevet brugt til at strikke, hækle eller spinde garn med gennem tiden. Her er alt fra den klassiske spinderok til smukt udskårne hæklenåle i

ben. Blandt de smukke tekstiler kan uldklokken, kaste-klædet og kællingesjalet nævnes. Selvom nyfortolkningerne bygger på ofte over 100 år gamle tekstiler, varmer de stadig godt og man behøver jo ikke at være en kælling for at gå med dem.

En af de nyere tekstiler er et barnevognstæppe. Strikkeopskriften til tæppet er lavet af Rikke Heidemann, der er strikkeentusiast og primus motor for de håndarbejds-

af Jens-Christian Hansen
museumsinspektør

caféer, der afholdes på Vendsyssel Historiske Museum. Det oprindelige tæppe er lavet af Rikkens bedstemor Emmy. Hun var født i 1915 og i øvrigt barnebarn af fabrikant Anders Frederik Heidemann, der som ung smed roede fra Norge til Vendsyssel for senere at blive en af byens store fabrikanter. Emmy blev som ung pige gift med sin Hans. De fik selv fire børn, og Emmy var en meget stolt og dygtig husmor. Så snart hun fik en ledig stund, rakte hun ud efter sit håndarbejde, primært hækling eller broderi. I alt fik Emmy ti børnebørn, så det blev til en del oldebørn. Som barselsgave yndede hun at hække barnevognstæpper – et af dem er i dag udstillet på museet.

Et andet ikonisk stykke

håndarbejde i udstillingen er Holgers sweater. Holger Friis (1891-1986) var søn af tandlæge Jørgen Jacob Lønborg Friis (1852-1912), Vendsyssel Historiske Museums første leder. Han blev selv både tandlæge og leder af museet og siden efterfulgt af sønnen Palle Friis (1932-2018), der modsat sin far og farfar var uddannet arkitekt. Holger Friis var bl.a. meget arkæologisk interesseret og foretog selv mange udgravninger i hele Vendsyssel gennem sit lange liv. Uldtrøjen blev nærmest ikonisk for Holger Friis, der både er fotograferet og portrætteret med den ved mange lejligheder. Uldtrøjerne blev oprindeligt strikket af Holger Friis' kone Gerda (1897-1994).

Har man lyst til selv at gå i gang med at sysle til enten sig selv eller hele familien, kan opskrifterne købes i museumsbutikken. Der er mange forskellige modeller at vælge imellem, afhængigt af, om man har brug for strømper, grydelapper, tørklæder, livstykker eller sågar den tidligere museumsleders klassiske uldsweater. ■

En ølhund!

Billedet er et heldigt fund i museets samlinger. Det ligner en perfekt illustration til Osvald Helmuths revyviser, men om man kendte det begreb allerede i 1887, vides ikke.

Fotografiet er taget i fotograf Brandts atelier den 2. oktober 1887, og protokolteksten lyder "Brygger Worm en Hund". Vi ved ikke, hvorfor billedet blev taget, men vi kan med en vis sikker-

af Mogens Thøgersen
tidl. museumsdirektør, VHM

hed slutte os til, hvor brygger Worm fik ideen fra. I de foregående 4 måneder er han nemlig 4 gange blevet fotograferet hos fotograf Brandt i forskellige sammenhænge. På et gruppebillede fra juni måned er hunden endda med på billedet.

Også kort efter billedet af hunden bliver bryggeren fotograferet endnu tre gange, så han har været en meget god kunde for fotografen. Den 11. oktober finder vi den lidt mystiske protokoltekst "Brygger Worm som Niels Ebbesen". Forklaringen er, at der i dagene 7-11. oktober har været afholdt en storstilet bazar i Hjørring "til Fordel for Fædrelandets Forsvar" – læs: Københavns Befæstning. Opførelsen af befæstningen var et politisk stridspunkt, som bl.a. var baggrund for de provisoriske finanslove gennem mange år, men altså også for lokale manifestationer som den aktuelle bazar, hvor de højreorienterede borgere skaffede penge til befæstningen.

Et af de overdådigt mange programpunkter på bazaren var 5 tableauer, og heriblandt "Niels Ebbesen hos Kulsvierkvinden", hvor bryggeren med sin kraftige statur var selvskreven som national ridder, hvad et andet bevaret billede viser os – brygger Worm har været så tilfreds med sin rolle, at han er gået til fotografen for

at blive foreviget. Selv om han tilsyneladende kun var ret kort tid i Hjørring, måske kun fra sommeren 1887 til han bliver afløst som brygmester i 1888, viser det os, at han har nået at blive involveret i det lokale liv. Måske viser det os også, at han var højremand.

Vi kan kun gisne om, hvorfor hunden skulle fotograferes med øl og glas. Måske var det bare sjov og ballade, eller også var det tænkt som en reklame for bryggeriet Vendia – øllen på billedet har i hvert fald en etiket med teksten "Lager-øl – Bryggeriet Vendia – Hjørring". Umiddelbart kunne man på den tid ikke let bruge fotos i markedsføringen, men måske skulle det tjene som forlæg for en af den tids trykteknikker.

Men det kan jo også bare være, at brygger Worm var så glad for sin ølhund, at han ville have et evigt minde om den. ■

Forfatteren arbejder for tiden på en større artikel om den omtalte "Forsvarsbazar", som var den første af en lang række store og meget omfattende bazararrangementer i de efterfølgende 25 år. Ikke mindst J.J. Lønborg Friis var ved siden af sine mange andre opgaver en af hovedmændene bag disse.

Har du skeletter i skabet?

I forbindelse med museets forskningsprojekt og kommende udstilling "Dødens Teater" efterlyser Vendsyssel Historiske Museum kranier, skeletter og moselig, som kunne ligge rundt omkring i Vendsyssel.

Før, under og efter Anden Verdenskrig blev der gravet tørv i stor stil i moser og enge i Vendsyssel. Her fandt tørvegraverne ofte ofre af sten, træstokke, lerkar, dyreknogler og en gang i mellem menneskekogler, eller sågar moselig med hud og hår. Mange af disse er kommet ind til museet dengang, men der kan være flere derude. Moselig er væsentlig kulturhistorie og rent etisk hører de også til på et museum. Museet vil meget gerne

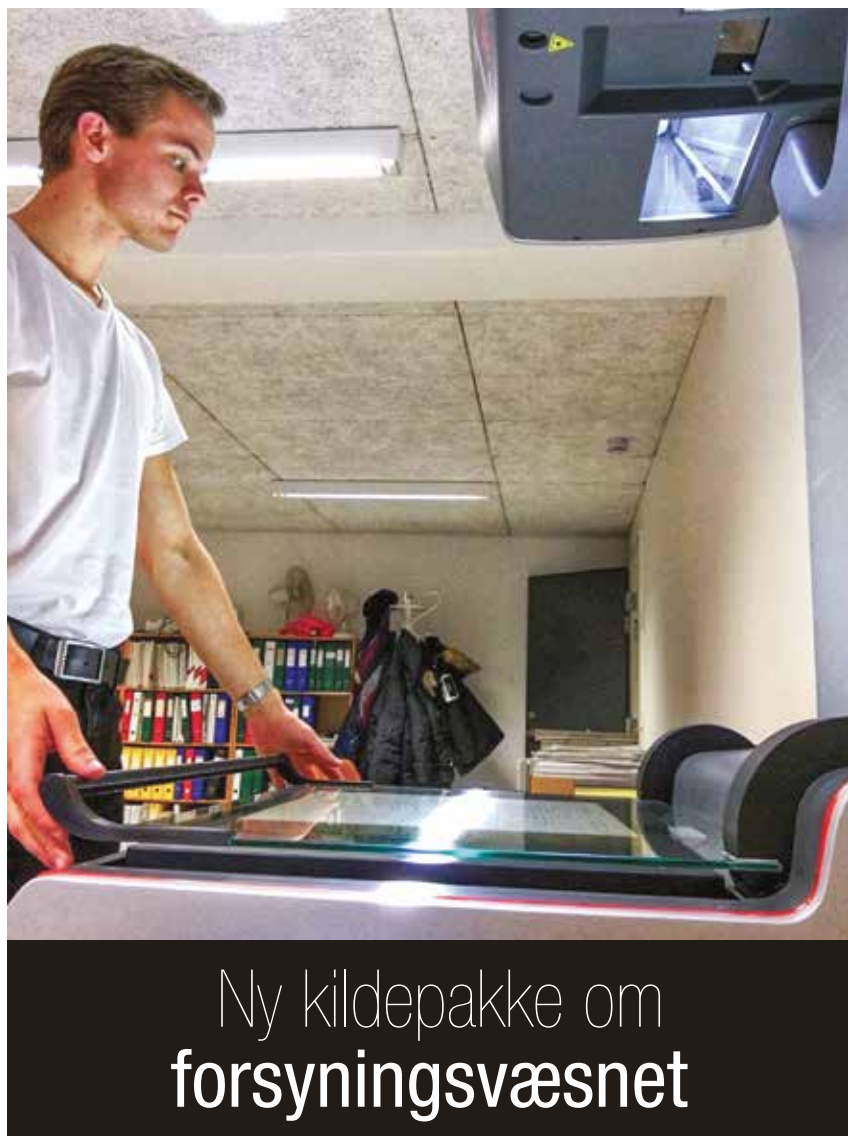
have et så nøjagtigt billede af denne (for os i dag) noget morbide praksis med at ofre mennesker i moser, og derfor efterlyser vi sådanne fund. Vi har allerede fået flere gode fund ind, men er der mere?

Fundene vil indgå i udstillingen "Dødens Teater", der åbner i 2020.

Henvendelse kan ske til museumsinspektør Sidsel Wählin på mail: sw@vhm.dk eller tlf. 30 38 86 22. ■

af **Bjørn Ask Olesen**
studerende AAU

Her er Bjørn i gang med at digitalisere noget af det materiale, som kan findes i kildepakken.

Ny kildepakke om forsyningsvæsnet

Gas og vands historie levendegøres for skolebørn i ny kildepakke om forsyningsvæsnet i Hjørring.

Efteråret 2018 var jeg i praktik ved Hjørring Kommunearchiv. En af de opgaver, som jeg beskæftigede mig med under mit

praktikophold, var tilgængeliggørelsen af kommunearchivets arkivalier. Målet med denne opgave var, at jeg skulle være med til at formidle kommunearchivets samlinger til brugerne. Her arbejdede jeg

med at lave en kildepakke, som skulle kunne bruges dels på Hjørring Kommunearchivs egen hjemmeside, men også på Skoletjenesten ved Vendsyssel Historiske Museums hjemmeside. Kildepakken retter sig mod henholdsvis skolebørn og deres lærer, men også arkivets andre brugere. Kildepakken skulle omhandle Forsyningsvæsnet, herunder er der blevet udarbejdet en kildepakke om vandets historie og om gassens historie.

Kildepakken består af udvalgte arkivalier i digitaliseret form, som er med til at give et indblik i - og fortælle historien om, hvordan Vendsyssel blev påvirket af de nye teknologiske muligheder. Det er naturligvis ikke alt materialet, der er blevet inddraget i kildepakken om emnet. Dette har ikke været muligt, da det ville blive alt for omfattende at inddrage alle de arkivalier Hjørring Kommunearchiv ligger inde med - det er blot toppen af isbjerget.

I mit arbejde med udvælgelsen af materiale til kildepakken har jeg stået med mange overvejelser i forhold til, hvad der er bedst at inkludere. Det er til tider svært at vurdere, hvad der kan være med til at vække skolebørns interesse for emnet og hvad andre af kommunearchivets brugere måtte finde interessant. Man skal derfor kende sine målgrupper, når man udarbejder en kildepakke.

Det er uden tvivl nemmere at sammensætte en kildepakke for arkivets mere almene brugere, da der ikke findes de samme udfordringer - og begrænsninger i forhold til deres forståelse af arkivalierne. Modsat kan der være mange udfordringer i forhold til når man skal finde kilder til en kildepakke, som er tiltænkt en skoleklasse. Kilderne kan være skrevet i et sprog og i en skrift, som er ulæselige for en skoleelev. Materialet kan være svært tilgængeligt, og kan ofte fremstå

som værende skrevet i et fag- eller kancellisprog i form af officielle dokumenter, protokoller, regnskaber etc. Dette kan også medføre, at eleverne simpelthen mister interessen i kildepakken, da sådanne arkivalier ikke er relaterbare. Her vil mere "personlige" kilder så som breve, dagbøger, fotos og andre personlige papirer sandsynligvis i højere grad være relevante og velegnede som undervisningsmateriale og selvstudie. De udvalgte kilder er velegnede til undervisning i folkeskolen, og er udvalgt ud fra kriterier om, at eleverne skal kunne danne sig et billede af, hvordan disse forsyningsvæsener var med til at forbedre deres forfædres liv, og hvordan de selv i dag kan mærke effekten af dem.

Resultatet af mit arbejde kan ses på henholdsvis Hjørring Kommunearchivs hjemmeside og på Skoletjenestens hjemmeside. Det er min overbevisning, at arkivets tilbud om kildepakker er interessante for mange. Hvis man ikke til daglig besøger arkivet, er det en god måde at få et mere direkte og intimt møde med lokalhistorien end eksempelvis det møde, man ville få ved at læse om et emne i en historiebog, idet man ved hjælp af kildepakkerne får anledning til at sidde med unikke dokumenter. ■

af Jesper Helbo
arkivar, Hjørring Kommunearchiv

Sogne- og byråds forhandlingsprotokoller på arkiv.dk

Gammel Sognerådsforhandlingsprotokol fra Mosbjerg – Hørmested sognekommune.

Bogskanneren på Hjørring Kommunearchiv har kørt på højtryk med at få skannet gamle protokoller fra de tidligere sognekommuner, der lå i den nuværende Hjørring Kommune, samt protokoller fra Hjørring Købstad.

Protokollerne bliver skannet både for at bevare dem, specielt de ældste protokoller er efterhånden blevet noget medtaget af tidens tand, men også for at gøre dem mere tilgængelige. For efterhånden som de gamle protokoller er blevet skannet, er de også blevet lagt på arkiv.dk. Senere vil de også blive lagt på Hjørring Kommunearchivs hjemmeside kommunearchiv.hjoerring.dk, hvor man allerede nu kan læse arkivalier om forsyningen af gas og vand.

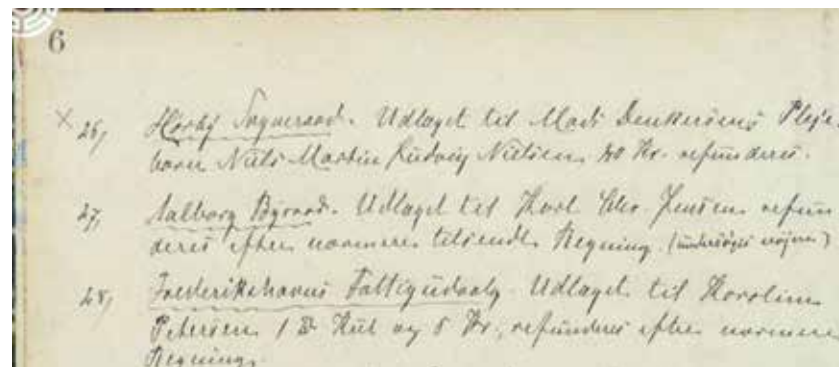
Det er muligt at læse protokollerne direkte på arkiv.dk, hvor man allerede kan læse forhandlingsprotokollerne fra sognerådene og fra byrådet

I forhandlingsprotokollerne kan man læse om de sager, sognerådet og byrådet har behandlet. Det kan være henvendelser om fattighjælp eller klager over skat. Særligt de ældre forhandlingsprotokoller er ofte meget detaljerede, men der kan være stor forskel på, hvordan man har ført protokollerne.

Da protokollerne indeholder personfølsomme oplysninger er det kun protokoller fra ca. 1842 til ca. 1942, man kan læse direkte på arkiv.dk. Hvis man ønsker at læse nyere protokoller kan disse bestilles

Mosbjerg – Hørmested sognekommune – arkiv.dk Yderligere indhold, efter klik på fold alt ud.

Udklip fra Mosbjerg – Hørmested sognekommune forhandlingsprotokol "forhandlingsprotokol 1893-1899" side 3 – 6

på Hjørring Kommunearchivs hjemmeside kommunearchiv.hjoerring.dk.

Man finder protokollerne ved at gå ind på arkiv.dk og søge under den sognekommune eller købstad man vil se en protokol fra. Så hvis man eksempelvis ønsker at læse sognerådets forhandlingsprotokol fra Sindal - Astrup sognekommune, så søger man efter Mosbjerg – Hørmested sognekommune på arkiv.dk. Når man har fundet og åbnet den, skal man lige klikke på "fold alt ud" under yderligere indhold.

Så kan man se der er tre forhandlingsprotokoller fra sognerådet/kommunalbestyrelsen. Man åbner dem ved at klikke på linket, den blå tekst.

Hvis man åbner den der hedder "forhandlingsprotokol 1893-1899", kan man fra side 3 læse om sognerådets møde den 10. januar 1893 på fattiggården, på side

6 kan man blandt andet læse om udlæg til plejebørn.

Med lidt held kan man finde oplysninger om sine lokale forfædre i protokollerne, eller man kan undersøge om tidens store historiske begivenheder satte sig spor i sogne- og byrådet. Der er under alle omstændigheder mulighed for mange timers spændende læsning om egnens fortid.

Hvis der er spørgsmål angående protokollerne, er man velkommen til at kontakte Hjørring Kommunearchiv på telefon 72 33 33 10 eller E-mail:

kommunearchiv@hjoerring.dk

af Sofie Schou Mølgaard
studerende, AAU

En rejse i Knuth Beckers fodspor

Hjørings gader og stræder rummer flere historier, end man lige umiddelbart kan se med det blotte øje.

Knuth Becker, der blev født i Hjørring i 1891, har fødebyen som omdrejningspunkt i sine værker, hvorfra fortællingen og romanserien om "Vendelby" og drengen Kai Gøtsche udgår. Her stod både Knuth selv og romanfiguren Kai i opposition til de fleste af beboerne, lilleby-universet og deres familier. Som flere andre danske forfattere fra tiden omkring århundredeskiftet skrev Knuth om provinsens 'lilleverden' og den sociale virkelighed for især samfundets fattigste folk.

Beskrivelsen af Kai i romanerne og Knuths egen historie og personlighed, som den er blevet bekræftet af barn-

domskammerater og andre bekendte, er meget nært beslægtede. Alle fortællingernes karakterer bygger på virkelige personer, og selvom de er frit navngivne, er der uundgåelige paralleller mellem virkeligheden og fiktionen. Det er en balancegang at navigere i de fortolkningsmuligheder, der eksisterer omkring Beckers liv og litteratur, men ikke desto mindre spændende.

Jeg kom til museet med et stort ønske om at formidle kultur og viden for alle. Fra mit studie i Nordisk Sprog og Litteratur og Historie ved Aarhus Universitet er min faglige rygsæk udrustet med både kommaregler og verdenshistorie – og det var netop kombinationen af kommunikation og kultur, jeg brændte for at prøve i praksis under mit praktikforløb. Meget hurtigt stod det klart, at den store Hjørring-forfatter var et ideelt projekt at kaste mig over. I tråd med både min faglighed

og Beckers lokale univers valgte jeg byvandringen som formidlingsform og sikke en rejse! Der skal søges hid, did og alle vegne for at grave oplysninger, vidnesbyrd og livshistorier frem om en forfatter og person, der levede for næsten 130 år siden. Men grave, det må man, når man først bliver nysgerrig – i skønlitteratur, båndoptagelser, avisartikler, billeder og hvad arkivet derudover rummer af brikker til det store puslespil.

Med udgangspunkt i romanerne, der strækker sig fra fødsel, over anstaltsophold og værnepligt til voksenlivets bekymringer, gik byvandringen onsdag den 22. maj 2019 sammen med 80 interesserede fremmødte i Knuth Beckers fodspor i en planlagt rute rundt i det gamle Hjørring. På ruten gjorde vi stop ved milepæle fra de 40 år, Knuth havde sin daglige gang i byen, til hvilke jeg fortalte historier og anekdoter og indviede i den rejse, han var på gennem sit liv – både som privatperson og som forfatter.

Gennem byvandringen blev de geografiske steder fra romanerne og deres historie sat i relation til litteraturhistorien og den historiske virkelighed. På den måde blev det en fortælling om Knuth Beckers liv og levned, der byggede bro mellem litterær fiktion og historisk fakta. Byvandringen var en øvelse i tværfaglighed og bragte litteraturhistorien inden- og udenfor museets døre, samt viste hvordan litteraturen kan arbejde sammen med kulturhistorien og blive en helhed. ■

af Morten Larsen
afdelingsleder for Arkæologi

Et par økser fra ertebøllekulturens Vendsyssel

I 2018 blev der lavet arkæologi som aldrig før på Vendsyssel Historiske Museum, og arkæologerne gik fra det ene udgravningsfelt til det andet. Hen over vinteren er de mange udgravninger blevet bearbejdet, og her skal omtales et lille, men spændende fund, der dukkede op på en forundersøgelse i foråret 2018.

Den nordlige del af Sæby, med vid udsigt over Kattegat, skulle et større areal udstykes til nye boliger, og i den forbindelse gennemførte VHM en arkæologisk forundersøgelse. På selve arealet

var der i 1980'erne gjort en antikvarisk registrering, hvor der indenfor et 50x50 m stort område blev opsamlet flint fra mesolitikum og neolitikum – overgangen mellem jæger- og bondestenalder. Opsamlingspladsen er tidsmæssigt sammenhørende med flere af de i nærområ-

det registrerede lokaliteter fra stenalderen og præsenterer et samlet billede af bosætningsmønstret i lokalområdet på overgangen mellem ældre og yngre stenalder. Der var derfor en forventning om, at hér måtte der gemme sig noget interessant.

Imidlertid var en stor del af arealet ganske fundtomt, men på forundersøgelssens sidste dag gennemskår søgegrøfterne en lille lavning – nok resterne af et lille bækløb – hvor der dukkede en kerneøkse af flint op. Så får man blod på tanden, og det gik hverken værre eller bedre, end at der ved den efterfølgende rekognoscering mellem søgegrøfterne dukkede en tilsvarende, næsten identisk, kerneøkse op.

De to økser repræsenterer givetvis et depotfund, der har været nedsat i kanten af det gamle bækløb. Der er tale om kerneøkser lavet af den grove danienflint. Øksenakken er let tilspidset, og øksernes form er kendetegnet ved et symmetrisk og på oversiden hvælvet korpus, med tresidet fald mod henholdsvis siderne og æggen. Det, som gør økserne særligt interessante, er imidlertid selve æggen, der er bred, rundet og tilvirket med en række flækkelignende afslag på tværs af ægkanten. Denne udformning har i faglitteraturen fået betegnelsen ”specialiseret æg”, og er kendetegnende for kerneøksernes form i den sidste del af jægerstenalderen – i ertebøllekulturens slutfase ca. 4.400-3.900 f.Kr. I fagterminologien er tale om en såkaldt ”ledetype” for den yngre ertebøllekultur.

Ertebøllekulturen er for de fleste mennesker en velkendt epoke i forhistorien. Landskabet har på dette tidspunkt mere eller mindre fået en genkendelig form. Havstigningen efter istidens afslutning havde skabt det så karakteristiske ørige, og langs de danske, svenske og nordtyske kyststrækninger kan sporene efter periodens befolkning stadig studeres. Det mil-

de og varme klima gav god bund for et rigt dyreliv langs kysterne, og fund fra perioden af køkkenmøddinger, fiskegærder, ruser, harpuner og lystre vidner om et veludviklet og intensivt kystfiskeri. Hvad angår bopladsernes flintinventar, så er der en stor formvariation. Foruden kerneøkserne er de såkaldte skiveøkser almindelige, foruden pilespidser (tværpile), flækkedknive, stikler, bor og skraber. Foruden kystfiskeriet har man også ernæret sig ved jagt, og i Jylland har der på dette stadig været en bestand af bjørn, elg og urokse, foruden det almindeligt kendte hjortevildt. Ved ertebøllekulturens afslutning dukkede kornet op – og Danmark blev til et landbrugsland.

De to nyfundne kerneøkser har som følge af formen givetvis været skæftet som tværøkser og kan have været anvendt til at udhule egestammer, således at kystfolket i små stammebåde har kunnet sejle ud på fjord og hav for at fiske. Sikkert er i alt fald, at den efterfølgende periode – bondestenalderen – så en livlig trafik til havs, hvor nordjyderne har bevæget sig ud i den store verden. I første omgang måske blot til Læsø, som ertebøllefolket fra kysten ved Sæby har kunnet kigge ud til i klart vejr.

Men det er bestemt også en dejlig ø! ■

*Forrige side:
De to fundne kerneøkser. Den nederste (X1) blev fundet in situ i kanten af et lille bækløb og bærer præg af sit ophold i det våde miljø (den er lidt mere mørkfarvet). Den øverste (X2) blev efterfølgende fundet ved rekognoscering mellem søgegrøfterne, blot få meter fra X1, og spor af ruststriber på den ene side viser, hvorledes den er blevet ramt af ploven. Begge er 13-14 cm lange.*

Vendsyssel Historiske Museum

Hirtshals Museum

Bunkermuseet

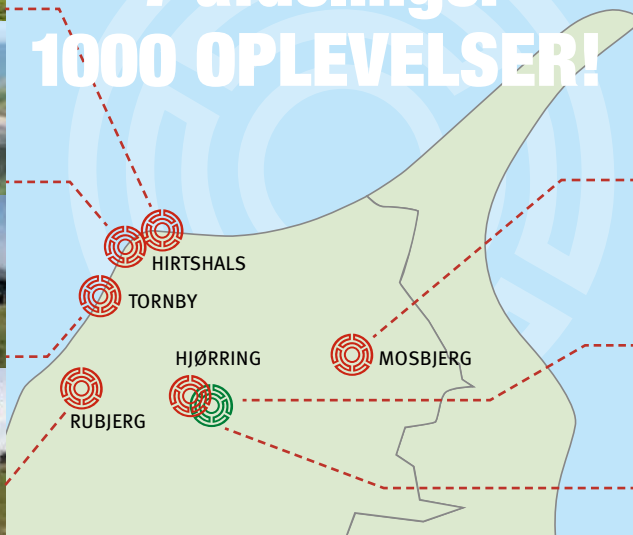

Tornby Strand

Strandfogedgården

1 museum
7 afdelinger
1000 OPLEVELSER!

✓ udstillinger

✓ levende formidling

✓ børneaktiviteter

✓ by- og naturvandring

Landskabs- og Landbrugsmuseet

Vendsyssel Historiske Museum

Historisk Arkiv

Vendsyssel Historiske Museum
Musemsgade 3
9800 Hjørring
96 24 10 50
vhm@vhm.dk

Strandfogedgården
Langelinie 2, Rubjerg
9480 Løkken
98 96 01 60 / 96 24 10 50
rubjergknude.dk

Hirtshals Museum
Sophus Thomsengade 6
9850 Hirtshals
96 24 10 00

Bunkermuseet
Fyret
9850 Hirtshals
96 24 10 00

Historisk Arkiv
Musemsgade 2
9800 Hjørring
96 24 10 60
arkiv@vhm.dk

Landskabs- og Landbrugsmuseet
Jerupvej 613, Mosbjerg
9870 Sindal
96 24 10 50

Tornby Strand v/det gamle Skudehandlerpakhus
Strandvejen, Tornby
9850 Hirtshals
96 24 10 50

Se priser, åbningstider
m.m. på vhm.dk

Mød dit museum på FACEBOOK

Kig dagligt forbi vores meget aktive Facebook-side, og se billeder, arkivalier og genstande fra før og nu, få sjove historier fra lokalområdet og bliv opdateret omkring nye spændende arrangementer på museet.

Gædremusikanterne Harald, Busse, Calle og Villy til fest i Håndværk- og Borgerforeningen, ca. 1950.

facebook.com/VendsysselHistoriskeMuseum